

Sluttelig foreslæaer Fleertallet, at § 344 udgaaer, da en Sag, der end ikke kan indbringes for Kredsretten, er for ubetydelig til, at den bør kunne indbringes for Høiesteret, hvorimod Mindretallet (H. Sage), ifølge den fra Fleertallets forskjellige Opfattelse af Høiesterets Stilling som Bogter for Formernes Overholdelse, foreslæaer Paragrafen vedtagen; dette Mindretal antager, at den fornødne Garanti imod en hensynsløs Benyttelse af Appellen ligger i den fordrede Sikkerhed for Sagens Omkostninger.

Kapitel 11.

Ved Udkastets Bestemmelser om ny Forsøgning af en Sag, der er endelig paakjendt, have vi kun fundet Lidet at bemærke.

At ny Forsøgning kan finde Sted mod Anklagede, dersom han ved at forlede Nogen til falsk Vidnesbyrd eller ved lignende Midler har besvirket sin Frisindelse (§ 345), maa vistnok billiges; men det synes os ikke rigtigt at begrænse Overanklagerens Ret til at forbre en saadan Fornælse af Sagen ved en Frist af 2 Aar, saaledes som Udkastet har gjort.

Betingelserne for, at der til Gunst for Anklagede kan finde ny Prøve Sted (§ 346), kunne, efter vor Mening, betegnes noget klarere ved at nævne de Tilfælde, i hvilke der nærmest bliver Anledning til saadan, om de end ikke blive udtømmende.

Begjæring om ny Forsøgning bør, som Følge af den Stilling, der, efter Fleertallets Forslag i det Hele, anvises Statsanklageren, tilstilles denne, og ikke, som efter Udkastet, vedkommende Underdommer. Dette vil være den letteste og naturligste Maade at sætte Sagen påny i Bevægelse, uden at nogen Ulempe kan optaae deraf. Statsanklageren vil herefter have at forelægge Sagen med fornødne Oplysninger for Høiesteret, der afgjør Sagen og bestemmer, om ny Forsøgning skal tilstedes.

Kapitel 12.

Heller ikke ved Udkastets Bestemmelser om Omkostninger i Sagen have vi væsentlige Grin-

dringer at gjøre. Den vigtigste Bestemmelse er sund og rigtig: at den, der frifindes, ordentligvis ikke kan tilpligtes at udrede Sagens Omkostninger. Naar disse paalægges det Offentlige, bør de, efter vor Mening, udredes af Statskassen, i hvilken Henseende vi maae foreslæa en Forandring i § 358. Straffesager angaae Brud paa Statens og ikke paa Personers eller mindre Kredes Sikkerhed alene; Forbrydelsen forfølges i Statens Navn, efter dens Foranstaltning, og Udsøningen finder Sted i Statens Fængsler; det er ofte tilfældigt, hvor Forbrydelsen forfølges, og selv om det er for Gjerningsstedets Ret, ligger der ingen Grund til at lade den mindre Kreds udrede Omkostningerne, ligesom ogsaa Bøder, som idømmes efter denne Lov, tilfalde Statskassen (§ 373).

Vi ville foreslæa en anden Affattelse af §§ 359 og 360 og en Forening af disse to Paragrafer til een, men uden væsentlige Forandringer i Indholdet.

Et Mindretal (Alberti, S. A. Hansen) anseer det for et nødvendigt Skridt til en retfærdig Strafferetspleie, at der, navnlig saalænge Fængslingskjendelserne og Politiets og Underdommernes Handlinger ene henhøre under de juridiske Domstole, til Sikkring af den personlige Frihed gives Enhver, som fængsles, uden at nogen Brøde overbevises ham, en let Afgang til at erholde en billig Erstatning for den ham ved Fængslingen tilføiede Skade og Tab. Dette Mindretal stiller derfor et Forslag om en ny Paragraf efter § 363.

De enkelte Lidet bethdelige Forandringer, vi have at foreslæa til 13de og 14de Kapitel (Dømmes Fuldbyrkelse og Ordensstraffe), vil det ikke være fornødent særligt at omtale.

Slutningsparagrafen have vi tidligere gjort til Gjenstand for Dmtale.

Et Mindretal (Alberti, S. A. Hansen) har den — fra Langvarigheden, Kostbarheden og Usikkerheden i vor borgerlige (civile) Rets-